

εἶναι ἀμάθειαι, βλάκες, ὑπόδικοι ἐπὶ κλοπῇ ἢ κατὰδικοι ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, εἰς τὰς ἐνστάσεις ταύτας ἢ ἀγαθότης αὐτοῦ εὐρίσκει τὴν ἐξῆς στερεότυπον καὶ ὄντως λακωνικὴν ἀπάντησιν «Δὲν πειράζει.»

Οἱ γάλλοι ἰδρύσαντες ἀκαδημίαν κατέστησαν μετὰ μακρὰν συζήτησιν τὰς ἐν αὐτῇ θέσεις ἀμίσθους «ἐκ φόβου μὴ οἱ αὐδικοί τοποθετήσωσιν ἐκεῖ τοὺς ἀναπήρους ὑπηρέτας των». Τοιαύτης ὅμως προνοίας μὴ ληφθείσης καὶ διὰ τὸ ἡμέτερον πανεπιστήμιον, ἡ ἀγαθότης τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀνεδείξεν ἐν αὐτῷ ἱστορικούς Τζιβανοπούλους· εἰς δὲ τοὺς παρατηρήσαντας ὅτι ὁ κύριος οὗτος ἀνεκάλυψε τὸ «κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἐμπόριον τῶν Φοιρίκων» ἀπεκρίθη «Δὲν πειράζει».

Ἄδικον ὅμως ἤθελεν εἶναι νὰ μὴ μνημονεύσωμεν ὅτι ἐνίοτε, κατὰ τὰς τελευταίας μάλιστα ἡμέρας ἐκάστης πρωθυπουργίας του, μετὰ τοσαύτης σπουδῆς διανέμει τὰ περισεύματα τῶν λαφύρων, ὥστε ἐν τῇ βίᾳ καὶ ἀπροσεξίᾳ τῆς τελευταίας ὥρας συνέβη ἐνίοτε καὶ εἰς ἡ δύο τίμιοι ἄνθρωποι νὰ παρεισφρήσωσι κατὰ λάθος.

Καὶ ἄλλην τινὰ δικαιοσύνην πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τῷ κ. Κουμουνδούρῳ. Οἱ λοιποὶ κομματάρχαι μόνους τοὺς ἀνθρώπους αὐτῶν τροφοδοτοῦσιν, ἐνῷ οὗτος παρέχει, ὁσάκις δύναται, καὶ εἰς τοὺς τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ κοχλιάριον, ἵνα ἀντλήσωσιν εἰς τὴν χύτραν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐκ τῶν συγχρόνων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς ὑψηλῆς, μόνος ὁ κ. Κουμουνδούρος δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι οὐ μόνον τὴν πλειονοψηφίαν του ἀλλ' ὀλόκληρον τὴν νεοελληνικὴν ἀντιπροσωπείαν κατάρθρωσεν ἅπαξ νὰ χορτάσῃ, ὑποθηκέυσας διὰ τὸ ἐξοδὸν τοῦ πρωτοφρανοῦ συμποσίου τὰ τελωνεῖα τοῦ κράτους.

Ἄλλ' ἂν ὁ κ. Κουμουνδούρος ἀνεδείχθη κατὰ τὴν μεγαλοδωρίαν μοναδικῶς, εἶναι ἀφ' ἑτέρου καὶ πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο δαπάνης ἀνώτερος παντὸς ἄλλου. Μὴ ἀρκοῦμενος εἰς ὅσα πρὸς τοιαύτην χρῆσιν παρέχει αὐτῷ ἡ παρούσα φορολογουμένη γενεὰ, προεξοφλεῖ καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς τοὺς ἰδρώτας, προκαταβάλλων ἀπὸ τοῦδε εἰς τοὺς φίλους του τὰ μερίσματα μεγάλης τινὸς ὅσον οὐπω συντελουμένης ἐθνικῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς χροσωκοπίας τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ἐκάστου ἔθνους τὴν ἱστορίαν ἀπαντῶνται ἐποχαίτινες, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ ἠθικὸν φρόνημα τοῦ λαοῦ ἐξεγείρεται ὡς ἐκ μακροῦ ληθάργου καὶ λαῦρον ἐπιπίπτει κατὰ τῆς πληθυνθείσης ἐνῷ ἐκοιμάτο ἀισχύροτητος καὶ διαφθοράς. Τοιοῦτόν τι συνέβη ἐν Γαλλίᾳ κατὰ περίοδόν τινα τῆς πρώτης ἐπαναστάσεως. Ὁ λαὸς ἐκεῖνος ὑπὸ τοσοῦτου κατελήφθη πρὸς τὴν ἀρετὴν προσκαίρου ἐνθουσιασμοῦ καὶ μίσους πρὸς τὰς καταχρήσεις, ὥστε ἐμαστίγωσε δημοσίᾳ γυναῖκά τινα, διότι ἀπέκοψεν ἐν μόνον ῥόδον ἐκ τοῦ βασιλικοῦ κήπου. Κατὰ τὰς τοιαύτας ἐποχὰς καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ μᾶλλον πεπωρωμένοι ὑποκύπτουσιν εἰς τὸ ῥέυμα τοῦ ἐξαγνίζοντος τούτου χειμάρρου τῆς κοινῆς γνώμης. Τοιαύτη ὄργη λαοῦ εἶχεν ἐγερθῆ ἐσχάτως καὶ παρ' ἡμῖν μετὰ τὰς ἀισχύροτητας τῶν βουλγαριστῶν, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος τῆς δωροδοκίας. Τῆς ὄργης

ταύτης φλογερὸς διερμηνεὺς ὑπῆρξε καὶ ὁ κ. Κουμουνδούρος κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ προσλαλίαν ἐν Πειραιεῖ. Ἐπὶ ταύτην πεποιθότες ἠλπίσαμεν ὅτι ἤθελε θέσει τέλος πάντων χαλινόν τινα εἰς τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας του. Ἄλλ' ἡ σοφία τῶν ἐθνῶν εἶναι, φαίνεται, ἀλάνθαστος λέγουσα «Chassez le naturel il revient au galop» Ὁσῶ, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν, πιεζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀκαταμαχῆτου ῥεύματος τῆς κοινῆς γνώμης προσφυλάκιζε δημοσίᾳ τοὺς κ. κ. Νικολόπουλον καὶ Βκλασσόπουλον, ὡς δωροδοκηθέντας, ἀνεδείκνυεν ἐπαρχον Παζῶν τὸν κ. Παγγρατῆν, καὶ ὑπὸ τοῦ Βούλγαρη λαβόντα ἑκατὸν τάληρα ἵνα προσέλθῃ εἰς τοὺς στηλίτας καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἀναφανδὸν διακόσια, συλλεγέντα δι' ἐράνου, ἵνα μὴ προσέλθῃ. Εἰς δὲ τὰς γενομένας αὐτῷ παρατηρήσεις ἀπεκρίνετο μειδιῶν ὁ ἡμέτερος πρωθυπουργός, ὅτι ἂν ἡ φύσις ἔδωκεν εἰς τὸν κ. Παγγρατῆν ἐν μόνον στόμα ἵνα τρώγῃ, παρέσχεν αὐτῷ ἀφ' ἑτέρου δύο χεῖρας, ἵνα ἐκατέρωθεν δωροδοκῆται.»

(ἔπεται συνέχεια).

Θ.....

Σ Κ Ν Ι Η Ε Σ

Οἱ ἰατροὶ τὴν χολέραν διαιροῦσιν εἰς ἐπιδημικὴν, ὅτε τὰ θύματα προσβάλλονται σωρηδὸν, καὶ εἰς σποραδικὴν, ἣτις λυμαίνεται τοὺς ἀσθενεστεροὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης. Ἡ λαυριωτικὴ ὅμως ἐπιδημία ἔσχε τρεῖς περιόδους, τὴν ἐπιδημικὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ὅλος ὁ κόσμος ἐπίστευεν εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ κ. Δεληγεώργη ὑμνουμένους θησαυροὺς, τὴν σποραδικὴν καθ' ἣν εἰς τούτους ἐπίστευον μόνον ὀλίγοι εὐθήεις, καὶ τὴν μοναδικὴν, ὑφ' ἧς κατέχεται μόνος ὁ κ. Δεληγεώργης, ὁμιλῶν ἔτι καὶ σήμερον περὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ Λαυρίου.

Ἄν ὅμως δὲν ἦναι πραγματικῶς ἄρρωστος ὁ κ. Δεληγεώργης, παρατηροῦμεν αὐτῷ ὅτι τὸ ν' ἀπατηθῆ μὲν περὶ τοῦ πλοῦτου τοῦ Λαυρίου, τοῦτο ἦτο ἀνθρώπινον, τὸ νὰ ἐπιμένῃ ὅμως καταδιώκων τὰ θύματα τῆς ἀπάτης του καὶ μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, τοῦτο εἶναι ἀπάνθρωπον.

Κατὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Χοιδᾶ περὶ πρεσβειῶν, ἀφοῦ ὠνόμασε τὸν κ. Βράιλαν φιλόσοφον, τὸν κ. Παγκαθὴν ἐπιπόλαιον καὶ τὸν κ. Βαλαωρίτην ἀισχροκερδῆ, πολὺ ἐφοβήθημεν μὴ ἐπιβρίψῃ ὁ ῥήτωρ φοβεράν τινα καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κ. Κουντουριώτου προσωπικότητα. Ἄλλ' εὐτυχῶς οὗτος τὴν ἐγλύτωσεν ἐφθινὰ ὀνομασθεῖς μόνον βλάξ.

Καὶ ὁ μᾶλλον ἀπαισιόδοξος δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ θεάτρου ὅτι ἡ Ἑλλάς προοδεύει, ἀναλο-

γινόμενος, ὅτι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἀντὶ τῶν δειπνῶν τοῦ Τζόχα καὶ Κουτζούκου, οὐδὲν ἄλλο εὗρισκε εἰσερχόμενος εἰς ξενοδοχεῖόν τι μετὰ τὴν ἐνάτην ὥραν, εἰμὴ μόνον ὑπηρέτας κοιμωμένους ἐπὶ τῶν τραπεζῶν, καὶ ἠναγκάζετο ν' ἀνχωρήσῃ νῆστις, ἂν δὲν ἦτο ἀνθρωποφάγος.

Κατὰ τοὺς φρονίμους γονεῖς τὰ τέκνα αὐτῶν πρέπει νὰ φροντίζωσι νυμφευόμενα μᾶλλον περὶ προικὸς ἢ περὶ κάλλους, διότι μετ' ὀλίγον ἢ ἐξίς καθίσταται τὴν ἀσχημίαν ὑποφερτὴν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς βλέποντας αὐτὴν καθ' ἡμέραν. Τοιαύτης τινὸς acclimatation εἶναι, φαίνεται, δεκτικὰ καὶ τὰ αὐτὰ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ, ἀφοῦ οἱ πρὸ τινῶν ἐβδομάδων τόσον ἀσπλάγγως ἀποδοκιμαζόμενοι ὀξύφωνοι καὶ βαθύφωνοι τοῦ ἡμετέρου θεάτρου, τοσαύτας ἤδη δρέπουνσι δάφνας, χειροκροτήματα καὶ ἐπαινετικὰ ἐφημεριδογραφήματα.

Πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς «Ὠρας», ἣν ἐσκυδάλισεν ἡ ἀπὸ σκηναῆς προσλαλῶν τοῦ βαθυφώνου πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ὀρχήστρας, σπεύδομεν νὰ τὴν πληροφρήσωμεν ὅτι ὁ ἀτακτῆσας τεχνίτης κητεδικάσθη εἰς εἰκοσιπεντὰ δραχμὸν πρόστιμον. Τοῦτο μάλιστα εἶχεν ὀρισθῆ ἔν ἀρχῇ τετραπλάσιον, ἀλλ' ἐπειτα περιωρίσθη εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσόν, παρατηρήσαντος μέλους τινος τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι, ἀφοῦ διὰ πρόστιμου ἑκατὸν δραχμῶν πρόκειται νὰ τιμωρηθῇ ὁ κ. Βούλγαρης διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ συντάγματος, ἄδικον εἶναι ἢ αὐτὴ ποινὴ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς πτωχὸν τεχνίτην διὰ τὴν παράβασιν θεατρικοῦ κανονισμοῦ.

Παρατηρήθη ὅτι, καθὼς ἡ ἀεραντλία ἐν τῷ ὑελίνῳ κώδωνι καὶ ἡ φωνὴ τοῦ κ. Σωτηρίου Πετιμεζᾶ ἐν τῇ Βουλῇ, οὕτω καὶ τὸ ἄσμα τῆς κ. Σορβάνδης ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ προξενῇ τὸ κενὸν ἐν τῷ βασιλικῷ θεωρεῖῳ.

Πλείστοι τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν προχθεσινὴν παράστασιν ἐξέφρασαν τὴν δρθὴν γνώμην, ὅτι τὸ πρόσωπον τῆς Γαλατείας, καὶ τοὶ ἐπιτυχῶς παρασταθῆν ὑπὸ τῆς κ. Σορβάνδης, ἤρμοζε μᾶλλον τῇ κυρίᾳ Lütcher, πρὸ πάντων κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ μελοδράματος ὅτε ἡ Γαλατεία ἴστατο ἐπὶ τοῦ βάρου της, πρὶν ἐμφυχωθῆ.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

ANEMOMAZOMATA

Ἴταλός, συγγραφεὺς τοῦ μέσου αἰῶνος ἐπεχειρῆσε νὰ κατατάξῃ τὰς διαφορὰς ἰδιοσυγκρασίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς ἰδιάζοντας μίξ ἐκάστης χαρακτῆρας ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν γελῶσιν. Οὕτως:

Χε, χε, χε, ἀπεφάνθη ὅτι εἶναι σύμπτωμα ψυχματικῆς ἰδιοσυγκρασίας.

Χι, χι, χι, ὅτι καταδεικνύει μελαγχολικὰς διαθέσεις.

Χο, χο, χο, ὅτι ἐξιδιάζει εἰς τοὺς ὀξύφωτους χαρακτῆρας.

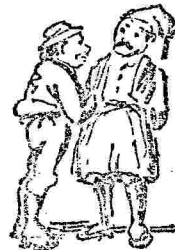
Ἐφαρμολογῶντες τὴν διάκρισιν ταύτην καὶ κατατάξιν ἐπὶ τῶν τριῶν ὑποστάσεων τῆς μεγάλης πολιτικῆς τριαν-

δρίας, τῶν κ. κ. Κουμουνοῦρου, Ζαῦμη καὶ Δεληγεώργη, νομίζομεν ὅτι ἐπιμαρτυροῦμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν παρατηρήσεων τοῦ σοφοῦ Ἴταλοῦ.

Ἐτερος ψυχολόγος τῆς αὐτῆς περίπου ἐποχῆς, μετὰ ἐνδουλεγεῖς προσπαθείας κατέταξε τὸν γέλωτα εἰς δέκα καὶ πέντε κατηγορίας, καὶ ἄλλος τις εἰς δεκατέσσαρας τάξεις, ὡς ἐκ τῶν γεννησιουργῶν αὐτοῦ αἰτίων καὶ τῆς διαφορῆς φύσεώς του. Τρίτος δὲ νεώτερος συγγραφεὺς ὁ Δαρβίνος εὗρε τεσσαράκοντα ἑπτὰ τύπους κωμικῶν θέσεων καὶ ἀναπαραστάσεων, δι' ὧν δύναται ἠθοποιῆσαι τις νὰ διασκεδάσῃ τὸ κοινόν. Ἐὰν εἴμαρτο καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι σοφοὶ παρατηρηταὶ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς συνεδρίασίν τινα ἐκ τῶν προτελευταίων τοῦ κοινοβουλίου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, πόσῳ ἀπονώτερον θὰ ἔκαμνον τὰς μελέτας των καὶ πλουσιώτερον τὰς κατατάξεις των!

Προτείνομεν τὸ ἐξῆς σπουδαῖον οἰκονομολογικὸν μέτρον: Νὰ πωληθῇ ἡ ἀχρηστος περιουσία τῶν . . . ταχυδρομικῶν τοῦ Κράτους γραφείων, τοὔτστιν αἱ σφραγίδες ἐκ τοῦ ἀντιτίμου των δὲ νὰ ἰδρυθῶσι τράπεζαι παρὰ τὰ γραφεῖα ταῦτα, αἵτινες ἐπὶ μετρίῳ ἀντιτίμῳ νὰ δάνειζωσι . . . ψαλλίδας εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἐπιθέσωσιν ἐπὶ πλείονων ἐπιστολῶν ἀνὰ ἓν γραμματόσημον. Τὰς ταχυδρομικὰς σφραγίδας ἀναπληροῦσι καὶ ἤδη λίαν ἐπιτυχῶς, διὰ τῶν δακτύλων των ἢ τῶν ὀδόντων ἴσως, πλείστοι ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται, οὐδενὸς σημείου προσελεύσεως διακρινόμενοι ἐπὶ τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιστολῶν, ἐνῶ εἰς τὴν διαχώρισιν τῶν γραμματοσήμων πλείστοι πολῖται ἀποτυγχάνουσι.

ΠΕΛΕΚΟΥΔΗΣ.

Οἱ Φραγκοξίππισμένοι.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Μ' ἔλεγεν ὁ βαπτισμιδὸς τοῦ γαμπροῦ μου, πῶς ἦλθαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ὠραιότατα ἀσημικὰ εἰς τὸν παραυθέντη του τὸν Θερμούλην, ἀλλ' ἀντὶς Θ ἔχουν χαράξει ἐπάνω εἰς ὅλα ἓνα T ἐπειδὴ, ὡς φαίνεται, οἱ Φράγκοι μέσα εἰς τὰ γράμματά τους δὲν ἔχουν τὴν Θ ἡττά μας.

ΚΩΣΤΑΣ. Τρομάρα μου! Πάγει νὰ εἰπῇ πῶς ὁ Θερμούλης αὐτὸς πάγει νὰ γίνῃ Τερμούλης. Τῷ πάθε κ' αὐτὸς καθὼς ὁ ἐδικός μου ὁ γαμπρός με τὴ μικρὴ τὴν ἀνηψιά μου, ποῦ ἐκάθησε κ' ἐκέντησε ἐπάνω εἰς τὰ μαυρὴλιά του ἀντὶ Π, ἓνα P (ἐπειδὴ οἱ Φράγκοι τὸ Π, λέγει, τὸ γράφουν P), καὶ ἀντὶ Παπανίκος ὁ Ἀθανάσης μας πάγει νὰ γίνῃ Ραπανίκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ. Κότταξε προκοπαῖ, κότταξε κατάστασις!

ΚΩΣΤΑΣ. Αἱ, πολιτιζόμεθα!

ΚΑ. Γ.